

SLOVENSKI NAROD.

Plačila vsak dan srede, izimaj nedelje in praznike ter velja po pošti i prejeman na avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.
Za oglasila plačuje se od štiritipne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
 Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.
 Up ravništva naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Veselim se, kajti naši sovražniki se jezé!

Vsi nemški in italijanski časopisi — mej njimi tudi „Reichspost!“ — bljujejo na nas radi vseslovenskega shoda ogenj in žveplo. S prostimi psovkami, s hudobnim roganjem, s sovraštvom polno ironijo, z zaničevanjem in s pomijami lažij nas obli-vajo in ometavajo sedaj naši stoletni narodni sovražniki, ker smo se drznili v popolni mejsebojni solidarnosti in v bratski slogi z najodličnejšimi zastopniki Čehov, Rusinov in Hrvatov na ves glas povedati, kakšne krivice se nam godé in kaj zahtevamo, ako hoče vlada, da jo podpiramo. Mirno, resno, brez napadanja in brez škandalov smo obrazilili sedanje politično, pospodarsko in kulturno položanje mej rojaki na Koroškem, na Goriškem in Tržaškem, pa na Štajerskem, povedali smo, kako ni, a kako bi moralo biti ter sestavili skromno listino svojih najnujnejših zahtev in samó najsrčnejših želja.

In vendar so Nemci pa Italijani toli besni, da rohné nad nami ter nas pujejo, kakor da smo storili največje zlodejstvo!

Na vseslovenskem shodu nismo napadali in pretepali vladnih uradnikov, nismo rjoveali po ulicah, pobijaje s kamenjem okna Nemcev, nismo se pretepali javno in v gostilniških lokalih, nikakih orožnikov ni trebalo, niti jednega vojaka, niti jednega bajoneta nismo videli radi sebe, — vsega tega v Ljubljani 14. t. m. na vseslovenskem shodu ni bilo. Povdarjaje in razlagaje svoja narodna in kulturna prava, se Slovenec ne spozablja, da bi se ruval s policijo, z žandarmi in z vojaštvom ter prelival kri, Slovenec takrat ne uprizarja pouličnih škandalov, tudi ne kliče na pomoč izvenavstrijskih bratov proti avstrijskim dušmaninom, Slovenec ne žali takrat posvečene osebe Njegovega Veličanstva ... ne, vse to prepušča „državo chránjujúcim elementom“, sam pa — kot modern barbar! — sporoča svojemu vladarju najprej izraze svoje ljubezni in vdanega zaupanja, potem pa trezno, brez fana

tizma in brez krivičnih napadov na sodržavljane označi svoje stanje ter sporoča svoje želje.

Zakaj se torej togote nad nami Nemci in Italijani? — Ali mar zato, ker jih nismo posnemali — ko jih vendar bajé že v vsem — tudi v surovosti, v barbarskem razgrajanju in fakiškem pretepanju, kakor so to pokazali — menda barbarskim Slovanom v izgled — na svojih shodih v Hetu, Aštu in drugod? — Mar zato, ker smo sploh kaj zahtevali? Saj Slovenci smo „sclavi“, sužnji, ki se ne smejo niti ganiti, ako pleše po njihovem hrbtu batina gospodarja Nemca-Italijana! In mi, imeli smo celó toliko smelosti, da smo se pri svojem vrhovnem vladarju pritožili, češ, naši „gospodje“ nas preveč trpinčijo in izrabljajo, — pa usodili smo se v vsej svoji ponižnosti izraziti se, da bi tudi mi radi malo več svobode.

Da, da, to je tisto veliko zlodejstvo, da hočemo biti Slovenci sami svoji gospodje, da nočemo nikomur več tlačaniti, da zahtevamo „quid pro quo“, da nočemo biti niti grofa Badeniju več le zlorabljevani lakaji. To je tisti veliki greh, vsled katerega se togote sedaj nad nami nemško-nacijonalni časopisi z „Ostdeutsche Rundschau“ in z „Deutsche Zeitung“ na čelu; to je tisto zlodejstvo, vsled katerega je po trditvah stare židinjje „Neue Freie Presse“ v nevarnosti obstanek naše monarhije. Vstaši, revolucionarji smo, državo hošemo razkosati, deželne meje želimo prestaviti ter si ustanoviti svoje jugoslovansko kraljestvo.

Tako piše nemško in italijansko časopisje, pené se od strahu in togote.

Mi pa se veselimo, kajti naši sovražniki se jezé! Nekaj dobrega, važnega, poštenega in pravičnega smo sklenili Slovenci na vseslovenskem shodu, to nam dokazuje že rjovenje naših dušmaninov, ki se bore z nami, ki nas zatirajo že stoletja le s perfidijo in krivico! Ako bi ne smatrali naši sovažniki vseslovenskega shoda za važno manifestacijo našega naroda, ignorirali bi ga. In da tega ne morejo storiti, da smo razburili vse nemško-italijansko časopisje, to je, kar nas prav posebno veseli.

V Ljubljani, 17. septembra.

Državni zbor. Tudi gospodska zbornica je sklicana za četrtek 23. t. m. ob 1. uri popoldne k prvi seji. — Določeno še ni niti kdo bo starostni predsednik, niti kdo bo predsednik posl. zbornice. Najstarejši člani zbornice so: dr. Zurkan, pl. Proskovec in Dobllhammer. Ako nihče teh treh ne bi hotel prevzeti vodstva prve seje, prišli bo v poštvo še vitez Jaworski, Roser in Weigl. Ker se je nadejati, da bo prva seja XIII. zasedanja jako viharina, še ni gotovo, kdo imenovanih se odloči za toli težaven posel. Po najnovejših poročilih je dr. Kathrein zopet pripravljen sprejeti predsedstvo zbornice, dasi se večina poteza za dra. Ebenbocha. Oba kandidata sta konferirala že z grofom Badenijem. S kakšnim uspehom, še ni znano.

Poljska šlahta in Stojalowski. V krogih poljskih standčikov in višjega gališkega klerusa vlada sedaj veliko vznemirjenje, ker je imel p. Stojalowski pri rimski kuriji uspehe. Navzlic intrigam je bil sprejet Stojalowski v avdijenci pri papežu ter mu je razložil svoje politično delovanje v pro-speh izrabljevanega gališkega preprostega naroda. Prekletstvo in izobčenje Stojalowskega se kmalu preklicé. Že „dekret“ rimske kurije, da izobčenje ne zadene tudi onih, kateri so s Stojalowskim ob-čevali ali čitali njegov časopis, že ta „dekret“ je silno poparil šlahto in škofe. Dasi je izšel dekret že početkom julija t. l., ga škofje vendar niso hoteli priobčiti vznemirjenemu narodu, dokler ga ni Stojalowski objavil ter ni s tem blamiral zagrizencev. Gališki plemenitaši in visoki klerus so pač sovražniki Stojalowskega iz istega razloga: obema je ljubši, da ostane narod kulturno in politično ne-prosvetljen, ker neveden kmet in neumen delavec sta najpripravnejša za zlorabljevanje in izkoriščanje.

Na Kreti se vedno množé glasovi za avtonomijo. Sedaj so se tudi Sphakioti, najboje-vitejši del krečanskega naroda, izrekli s poslanico, katero so poslali admiralom, za avtonomijo otoka. Take izjave so poslali tudi različni shodi, ki so se

LISTEK.

Mati.

Spisal Fedor.
(Konec.)

Zunaj je bil krasen pomladanski dan. Smrtna praznična tišina je še vladala nad vasjo, v katere zadnji hišici, že prav na parobku gozda sta stanovali siroti. Od tam je odmevalo veselo ptičje petje. — Zdajci se je oglašil v cerkvenem zvoniku zvon ter zvenel tja v krasno, mlado naravo ...

Pobožno je Vanja sklenila roki ter v molitev zatopljena je zrla na podobo svoje matere, visečo na steni, kot je ta večkrat storila v dnevih bridkosti, kadar jo je hotel ostaviti pogum, kadar so pojemale nje moči.

In trpela je v teh dolgih letih. Po smrti svoje matere se je preselila semkaj v vasico; vsak dan je romala v mesto po delo ter prinašala, kar je izgotovila. Dobri ljudje so jo pridno podpirali, in tako se jej je posrečilo, da je sebe in sestro počeno, dasi včasih slabo preživela. Nje jedina skrb je bila Dunja, kateri je sevé prikrivala, kako težko je, skrbeti za vsakdanji kruh. Ljubeznivo jej je gladila i sedaj kodre in prav materinsko nežno je opazovala dražestno dekle.

Tedaj je nekdo potrkal na vrata.

„Gotovo, sestrice, to je Andrej Ivanovič,“ je

vzkliknila Dunja ter planila vesela pokonci. „Gotovo, saj je obljubil, da pojde danes z nama. Naprej, Andrej!“

Vanja je globoko zarudela, zmedena je podala vstopivšemu roko.

Andrej Ivanovič je bil že dolgo vrsto let sosed ter zvest branitelj obeh sester, in tako se je mej njimi počasi razvila neka pristrčnost in zaupljivost, katero nahajamo sicer le mej brati in sestrami. Drugi ljudje so seveda majali z glavami, — a to ni motilo sirot; občevali sta i nadalje z mladim, dobrim možem, kateri jima je vedno zvesto na strani stal. Na Vanjo zlasti je napravil mladi sosed globok vtis, in je-li hotela priznati ali ne, bilo je več nego prijateljstvo, kar jo je vezalo nanj. Dan na dan, teden za tednom je pričakovala, da bi se jej razodel, a do sedaj zaman.

Vender danes je bil tako resnoben, pozdravil je tako pravilno, da sta sestri takoj slutili, da mu nekaj posebnega teži srce.

„No, no, kaj pa hoče danes Andrej?“ je vprašala poredno Dunja. „Nočem vaju motiti“; in veselo pevajoča je odbržela.

Vanja se je nagnila globoko k delu. Bilo jej je tako čudno pri srci ...

„Vanja biti hočem odkritosrčen. Ne znam lepo govoriti, — poznate me, bogat nisem, vender toliko imam, da lahko ženo preživim. Vanja, — jaz ljubim ...“

„Vi ljubite?“ Veselo, vznemirjena ga je pri-jela za roko; nje telo pa je prešinil lahen trepet.

„Da, Vanja, jaz ljubim, ljubim iz vsega srca. Prišel sem k vam, ker vem, da jej vi namestujete mater. —“

Vanja je spustila njegovo roko.

„Vi ljubite — —“

„Vašo sestro! Vanja, li smem upati?“

„Pridite pozneje,“ je dejala skoro brez-glasno, „govoriti moram z njo.“

Ko so se zaprla vrata, izvil se je zamolkel vzklik iz Vanjinih prsi, srce jej je hotelo počiti, v grlu pa jo je nekaj dušilo.

Tedaj je nehote obstal njen pogled na podobi svoje matere.

„Obljubi mi, da jej hočeš biti mati, potem lažje umrjem.“

Pctok solza je porosil nje obraz in uničena je padla na stol.

Še isti večer so praznovali zaroko. Dasi blede in propadlena, se je Vanja vender že nekoliko opo-mogla od hudega vdarca. Saj je vender veljalo se-stro osrečiti, in dasi s krvavečim srcem, blagoslav-ljala je vender zaročenca, spominjaje se maternih besed:

„Obljubi mi, da jej hočeš biti mati ...“

vršili v notranjih pokrajinskih Kreta. Voditelji insurgentov so imeli pod predsedstvom Mihalisa Lanasarisa sejo, v kateri so izročili provizorično Lanasariso vodstvo javnih del ter so pozvali agitatorja Beniselo, ki je ščuval k ustankom, naj zapusti otok. Beniselo se je že vrnil v Atene. Vse kaže, da bo na Kreti kmalu mir.

Izjedinjene države so potem svojega novega zastopnika v Španiji, generala Woodforda, izrekle španski vladi odločno svojo željo, naj se preneha krvava vojna na Kubi ter se naj poda Kubaancem samoupravo. Ustaši pa so si že izvolili v osebi odvetnika Capiteja predsednika republike na Kubi. Ustaši torej ne sprejmo avtonomije iz španskih rok, nego so si jo ustvarili sami.

Dopisi.

Iz Loškega potoka, 8. septembra. Kakor smo poročali, imeli smo v nedeljo, 5. t. m. pri nas ljudski shod pod milim nebom. — Udeležba je bila nepričakovano velika. Težko je določiti natančno število poslušalcev, vendar ne bo preveč, če rečemo, da jih je bilo nad 1500. Iz naše občine je bilo vse na nogah, pa tudi iz sosednjih občin jih je prišlo lepo število posestnikov in zastopnikov raznih družin stanov. — Gora, Draga, Trava, Sadržica, Ribnica — vse te občine pokazale so zanimanje za zborovanje, na katerem so se razgovarjale zgolj gošpodarske stvari, katerih razmotrivanje je pač v današnjih časih toli važno, da bi bilo želeli, da bi se taki shodi prirejali povsod po domovini. Za govornike, dostojanstvenike in pevce bil je pripravljen okusno okičen oder. Ko se je ljudstvo po končanem cerkvenem blagoslovu zbralo, pozdravil je mej grobenjem topičev g. župnik Moré narod in pozval iz voliti si predsednika, katerim je bil izvoljen z živahnim pritjevanjem domači župan g. Bartol, njegovim namestnikom pa domači g. župnik. Prvi se oglasi k besedi ribniški ces. kr. notar gospod Gruntar, kateri naglašal, da se je v zadnjih štirih letih v Loškem potoku mnogo izvršilo na gošpodarskem polju. Omenja osobito kmetijsko podružnico, posojilnico in krake, kateri so bili do sedaj storjeni zaradi odpeljave škodljivih in pridobitve dobre pitne vode, gozdne drevnine, sodnih in zdravniških uradnih dni, mirovnega sodišča in navaja še, da se hode treba v prihodnosti lotiti še marsikateraga vprašanja, osobito živinoreje, in prvi vrsti svinje in ovčereje, pridobitve dobre krme in drugih gošpodarskih stvari. Za njim nastopi deželni poslanec, c. kr. deželni sodni svetnik gosp. Višnikar, ter poroča o svojem delovanju v deželnem zboru, posebej kolikor se tiče naših krajev. Naznanja tudi, da je odredilo po došli mu vesti ministerstvo pravosodja, da bodo vpeljeni v občini Loškopotoški z novim letom počenši sodni uradni dnevi, pri katerih hode mogoče prebivalstvu opravljati marsikatero pravno poslovanje doma brez posebnih zamude časa in brez potnih stroškov. Občinstvo vzelo je to vest z velikim navdušenjem na znanje. Govornik naglašal pa dalje, da se je zdavnaj potezal za to, da bi se ustanovil za občino Loškopotoški, Drago in Travo lastni zdravstveni okraj, česar pa ni bilo mogoče doseči, v prvi vrsti zaradi pomanjkanja zdravnikov. Hoče se toraj potezati za to, da bi se napravili v občini tudi zdravniški uradni dnevi, ki bi gotovo veliko pripomogli, da se izboljšajo zdravstvene razmere, katere so pa tudi od dobre pitne vode zelo odvisne. Temu vprašanju hoče traja s posebno unemo posvetiti svoje moči, kakor tudi vprašanja odpeljave škodljivih vod in hode zanemarjal. — Omenjal je tudi mirovnega sodišča in z njim splošni olajšav. — Za njim govoril nam je gospod Endlicher iz Ljubljane o koristi posojilnic in hranilnic, in o bremenih, ki jih nalaga občinsko uradovanje županom, tako da že skoro ni občine, katera bi mogla shajati brez tajnika, da je pa jako važno, da je občinski tajnik povsem kos svoji nalogi, ter da se svojemu važnemu poklicu izključno posveti. Moral bi seveda dobivati za svoj trud tako primerno plačo, da bi mogel od nje živeti, ker le tedaj se sme pričakovati, da bi si zares sposoben močje izbrali ta poklic. Dasi bi občine težko plače vale dosti svojemu tajniku, bi se za vsaj nekoliko višjo plačo, kakor je sedaj običajna, gotovo lahko odločile, ako bi dobile s tajnikom močja v svojo sredo, kateri bi bil v vsaki zadevi pravi posvetovalac prebivalstvu, kateremu bi marsikatero pot, stroške in sitnost prihranil, ker bi v vsakem kočljivem slučaju vedel svetovati — seveda vselej brez plačno, da si varuje neodvisnost, da se ne postavlja v isto vrsto z zakotnim pisarjem, ter da uživa ugled močja, kateri je za blagor prebivalstva unet, kateri se v vsakem vprašanju postavlja popolnoma na stališče tistega, kateremu naj pomaga. — Tajnik naj bi živel ob dohodkih svojega urada, potem bi se smelo od njega pričakovati, da hode za občinski blagor, to je za blagor vsacega posamičnega prebivalca občine, skrbel in zanj zastavljal vse svoje moči in potem hode tudi plača, ki jo dobiva plodonosno, naložena. Da pa občine morejo, ne da bi same prevzele celega bremena tajnikove plače, dobiti primerne tajnike, ustanovila naj bi si, kar le mogoče, vsaka občina svojo posojilnico, v kateri bi tudi občinski tajnik opravljal tajništvo in knjigovodstvo proti

primerni odškodnini. Ker posojilnice povsod prav dobro napredujejo, dajejo lahko svojemu tajniku lepe nagrade, in dosega bi se toraj tako taka tajnikova plača, da je upati, da se zanj dobi celega močja. — V zagotovilo, da je svoji nalogi kos, naj bi pa tak tajnik dokazal svoje vednosti z izpitom. Ker končno delokrog županov v izročnem področju zahteva vedno več napora, umestno bi bilo, da se občine potezajo za to, da dobje za svoje delovanje v izročnem področju od države primerno odškodnino. Dokler ni naraščajo, skrbel naj bi deželni odbor za to, da se napravi v Ljubljani tečaj za vzgojevanje dobrih tajnikov. Govornik stavi tem izvajanjem primerno resolucijo, katera je bila soglasno sprejeta. G. poslanec Pakiž je potem ob kratkem poročal o svojem delovanju, ter obljubil, da se hode zmirom potezal za blagor tega kraja. Za njim je domači gospod nadučitelj Sedlak govoril, kateri je povdarjal, da so se obravnavale in premostrivale prevažne zadeve — tikajoče se vsega kmetijstva — njega napredka in splošnega blagostanja. Lj. jedna prevažna točka se je prezrla. Kaj je vendar temelj umnemu gospodarstvu in živinoreji, plodonosnemu ovčarstvu in raznim v to široko spadajočim panogam? — Brez daljšega uganjanja hode sigurno sleharen odgovoril: „Onika ali na obrazba!“ In kje se ta dobiva? Brez dvojbe: v šoli. Šola je tedaj oni merodajni in odločilni faktor — od katerega je zavisna osoda vsega človeštva. In baš ta je v nas eminentnega pomena. Potočani hodijo celo čez meje naše Avstrije iskati si prepotrebne zasluzke. Človeku pa, kateri hodi v ptuje kraje, je omika: voda na mlin. Seli ta v nas zadostno razširja? Ne — nikakor ne! Mir-li je Potočan tega kriv? Ne! baš nasprotno se ljudstvo za duševni razvoj svoje dece malokje v toli meri zanimiva — kakor tu. Nskje drugod tiče oni, šolskemu napredku ovire stavlajoči razlogi. To so: Pomanjkanje učnih močij. Šolskih otrok je za nekatere učitelje preveč. Vsakdanjo šolo pohaja redno 396 — ponavljalno pa 123 — skupaj 519 otrok. Neverjetno — pa resnično! Tesnoba v šolskih prostorih; osobito v I. razredu natlačeni so otroci kakor slaniki v sodu. Zavlačevanje zgradbe hode nove šole pri raznih uradib. Opiraje se na pregovor: „Pomagaj si sam, in Bog Ti hode pomagal!“ — primorani smo napeti vse sile — ter z vsemi dopustljivimi sredstvi delovati, da se čim prej odstranijo nabirajoči se nedostatki. Zato naj vsi za blaginjo Loškega potoka vneti, pri c. kr. deželni vladi izposlušajo izvršetak stavbenških načrtov nove šole — da se prične s toli prebahljivo in zaželjeno stavbo vsaj na pomlad l. 1898. Pri c. kr. deželnem šol. svetu naj pa blagodejno posredujejo, da hode imela tukajšnja šola takoj v začetku sleharnega šolskega leta potrebno število učiteljev.“ Mej zborovanjem došli sodrski pevci zapeli so nam krasne pesmi, ljudstvo je pa vsakemu izmed govornikov mej grobenjem topičev živahno pritjevalo. — V trajni spomin lepega shoda nam ga je domači naš amateur fotograf gosp. Thurnherr fotografiral. Po končanem zborovanju se je gosp. Ivan Rus zahvalil govornikom za njih trud in občinstvu za obilo udeležbo in zanimanje. Pričela se je prosta zabava, ljudstvo se je razveseljevalo pri godbi, gostje pa so se z nami zbrali pri banketu v Gregoričevih prostorih, kjer so nam mej tem, ko se je zljaj pa zdaj zagledel zunaj umetni ogaun, sodrski pevci zapeli še celo vrsto domačih pesmi in vselej želi obilo pohvale. Tudi družbe sv. Cirila in Metoda nismo pozabili, in nabrali zanj lepo svetico. Napitnice je bilo nebroj in težko smo se končno ločili domačini od svojih gostov, katere, če Bog da, nismo videli zadnjikrat v svoji sredi. Bog daj, da bi besede, spregovorjene na tem shodu, rodile obilo sadu, ter da bi se taki shodi prirejali tudi drugod.

Vseslovenski shod.

Brzjavke.

(Dalje.)

Drohobič, Galicija: Ker se mi je nemogoče osebno udeležiti sestanka, pozdravljam Vas, brate vse, najpriščneje ter sem v duhu z Vami. — Ochrimowycz, drž. poslanec.

Gorica: Zaprečen kot zdravnik in bivajoč izven Gorice, pozdravljam tem potem zaupnike slovenskega trpina. Želim vašim posvetom najboljši uspeh. Težite za dosego narodne avtonomije avstrijskih Slovanov. — Dr. Rojic, dež. poslanec.

Gorica: Radi velikih in nujnih narodnogospodarskih opravil, katerih nikakor ne morem in ne smem odložiti in zamuditi, se žalibog ne morem vdeležiti zborovanja. Želim zborovanju najboljši uspeh ter prosim zborovalce, da ne pozabijo goriških bratov, kateri zdihujejo pod težo nezmožnih odnosajev. Bog blagoslovi vaše delo! Živeli! Na zdar! — Grof Alfred Coronini, drž. poslanec.

Gorica: Neslobodnim pobijati krivico izvojnje prostost krutega jarma in framesonsko italijanskega nasilstva. Živeli častiti zborovalci! Živeli! Na zdar!

Gorica: Vseslovenskemu shodu hodi srečen izid, zaželen uspeh, Slovincem v prid. — Občina Št. Ferjan v Brdih.

Jurklošter: Pozdravljam vseslovenski shod, Za Vami stoji ves narod. Bog blagoslovi Vaše sklepe in delo! — Hvalec.

Karlovec: Službom zapričen odazvati se visocienjenemu pozivu, kličem: Živela složna bratja! — Hegedič.

Klanjec: Slovenska združena bo jaka, pred njo da zgine sovražna sila vsaka. — Slovenci v Klanjcu.

Kobarid: Navdušen pozdravlja prepotrebni shod za boljšo našo narodno bodočnost voščuje najboljših uspehov. — Štader v imenu občine.

Kočevje: Pozdravljen vseslovenski zbor, — Jedinosti potrebna vzor! — A bodi vzor nam uresničen, — Ne prazen krik in ropot ničen. — Oko nam tje zaupno gleda, — Kjer danes je slovenstva sredi. — Vse sklepe Vaše, Vaša misli — Imeli bomo zvesto v čisti, — A kdor se dela slej ne loti, — Odpadnik je na krivi poti. — Ker bratje smo po veri, krvi — Ne gre se, kdo bo zadnji, kdo bo prvi. — Zato se gre na slaven shod: — Ne gini narod, marveč bodi. — Naj bo srca Vam pregoreče, — Naj da nebo Vam mile sreče. — Da modro jedni ste ob važni uri, — Vam kličemo že skoraj morituri! — Finžgar, dr. Guštin, Klinc, Krese, Meršol, Raven, Turk.

Komen: Bog poživi današnji shod Slovanov! Bog pomodi, da se otresemo italijanskega tlačanja v Primorju. — A. Svava.

Komisa: Zahvaljujem se na povabilu. Ker je nemogoče, da se osebno udeležim, prisostvujem duhom, želeč najboljši in najkoristnejši uspeh za narodno stvar. — Petrič, narodni zastopnik.

Kozina: Voditelji, mati Slava gleda na Vas! V jedinstvu določite pot, vodečo iz sužajosti do splošne narodne zavednosti, odločnosti in ponosa. — Občina Klanec.

Kozina: Krmilo poprimite s krepko roko, razpnite vsa jadra, vozite srčno! — Petelin, Metlika, Žagar.

Kranjska Gora: Potegnite se za pravice našega naroda z vso odločnostjo, ne odstopite ni za ped od pravičnih zahtev. Pozdrav slovenskim udeležnikom! — Za kranjskogorsko občino: Lavtižar, podžupan.

Kranjska Gora: V duhu z vami zahtevamo popolno enakopravnost avstrijskim Slovanom. Slovenska vzajemnost ojači se do narazrušljivosti. Pozdrav došlim Slovanom. — Kranjskogorski narodnjaki.

Ljov: Nadvladje Nemcev je združilo nam Slované in nam je podalo za skupni cilj ravnopravnost vseh narodov avstrijskih, narodna avtonomija pa hodi naše geslo. — Časopis „Ruslan“.

Ljov: Vaša zadeva je postala naša zadeva; mi smo trdni po vaši vzajemnosti. — Drž. posl. Vahujanin.

Litija: Odločno in vztrajno na braniku narodnih pravic! Živeli zbrani boritelji! — Slovensko bralno društvo.

Ludbreg: Hrvati ludbrežskog kotara srdačno pozdravljaju sakupljene dičene pobornike slovenske. Uzajemnosti več je vrijeme; svaka ptica svomu jatju leti. Živila sloga i solidarnost! — Župnik Strahinčak.

Marenberg: Najboljše vspehe shodu želimo Slovinci, ki ob meji živimo.

Maribor: Vsem zbranim zastopnikom pošiljajo srčne pozdrave in izražajo željo, da skrbno čuvate narodno pravdo. — Mariborski vandrovčki.

Maribor: Zabranjene nam naše pravice naj pripori vseslovenski shod, katerega iskreno pozdravlja — dr. Ferbas.

Medvode: Ti vseslovenski shod omogoči, da rodu zora lepša napoči. — Hribar.

Metlika: Kličem iz dna srca: Na zdar! Današnji shod naj hodi v prid in ponos slovenskemu rodu! — Janko Kapelle.

Metlika: Zbrane zastopnike naroda slovenskega pozdravlja oduševljeno, želeč najlepšega uspeha njih delovanju. — Čitalnica metliška.

Metlika: Iz vseh slovenskih pokrajin v blagor naroda slovenskega zborujočim zastopnikom najsrčneje pozdrave! Bog blagoslovi odločno in resno delo! — Rodbini Gastia in Gangl.

Nabrežina: Zbranim zaupnim možem kličemo: Zahtevajte odločno naše pravice! Živeli zborovalci! — Nabrežinci.

Olomuc: Dobri Bog oblagodari Vas na priprošnjo naših blagovestnikov sv. Cirila in Metoda, da vspesno nadaljujete boj za svetni in duševni blagor. Ljubimo in ne udajmo se! — Dr. Hraban za katol. narodno stranko.

Pliherk: Vsegamogočni Bog blagoslovi Vaše trudapolno delo v dušni in telesni blagor slovenskega naroda. — Slovenci podjunske doline.

Podgorje: Povodom vseslovenskega shoda kličemo vam krepak: Na zdar! — Zavedni Slovenci v Podgorji.

Ponikva: Bog blagoslovi vaše bratsko skupno delo v prid milega naroda slovenskega! (Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. septembra.

— (Osobna vest) Deželni predsednik baron Hein se je vrnil z dopusta in prevzel vodstvo dež. vlade kranjske.

— (Premembe v učiteljstvu.) Dež. šolski svet je premestil učitelja v Svožecah g. Antona

Levsteka v Postojno in učitelja v Polomu g. Ivana Poznika v Schäfflin, in imenoval g. Roka Merčuma katehetom v Ljubljani, začasnega učitelja g. Ivana Barago v Bessnici in Franca Stupico v Dražgošah stalnima učiteljema na istih šolah, g. Srečka Naguta pri D. M. v Polji nadučiteljem v Vačah, g. Ivana Kiferla v Dutovljah učiteljem-voditeljem v Podbrezju in gosp. Emilijo Wruss za učiteljico v Trzinu. Učitelju g. Ivanu Wittreichu v Srednji vasi in učiteljici gosp. Emiliji Kren v Stari Loki je dovolil dež. šolski svet, da menjata svoji mesti.

— (Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“) preložil je z ozirom na deževno vreme, katero je napravilo obilo škode na dirkališču, slavnost desetletnice in otvoritve dirkališča na dan 3. oktobra t. l. V tem zmislu je tudi podaljšal rok za prijave do dne 28. t. m.

— (Domača umetnost.) V Prešernovih ulicah, v izlozbi tvrdke „Gričar-Mejač“ je izpostavljen portretna slika velenadarjenega slovenskega akademčnega slikarja, g. Matije J. M. Gosp. M. Jama, ki je slovenskemu občinstvu že dobro znan po svojih elegantnih, v modernem žanru izvršenih črticah in sličinah, zlasti pa po svojih izvanredno ukusnih vinjetah, inicijalih in robovih v „Domu in Svetu“, je izvršil že precej krasnih pokrajinskih in žanrskih slik, ki so bile razstavljene deloma pri Kollmannu deloma pri Giontiniju ter je napravil privatnim naročnikom že lepo število portretov. Gospod M. Jama je svoječasno obiskoval različne nemške slikarske akademije ter je bil zlast v slavni akademiji v Münahovem eden najizvrstnejših učencev odnotne realistične šole. Naravnost in resničnost v izrazu, v barvi, v miljeju, v zraku in v luči so glavne lastnosti, ki odlikujejo to šolo pred vsemi drugimi. Na slikah te šole predvsem ni tiste sladke izraženosti, tiste porcelanske gladkosti, tistega šablonskega kolorita in maniriranega situiranja. Tu je vse naravno, resnično, plastično in neprisljano. Portret g. J. M. v Gričar Mejačevi izlozbi predstavlja slovenskega pisatelja, čegar obraz, izraz oči in ust, pa držanje telesa je pogodil slikar na ravnost mojstersko. G. M. Jama iskreno častimo, slovensko občinstvo pa opozarjamo: Svoji k svojim!

— (Velika tatvina.) Mestna policija zaprla je predvčerajšnjim trgovskega pomočnika Iv. Žitnika, kateri je svojememu gospodarju trgovcu Avgustu Skabernetu pokradel blaga za več kakor 500 gld. V njegovem stanovanju dobilo se je 6 zabojev blaga, ki je vredno nad 1000 gld. Dobilo se je pri njem tudi denarja okoli 350 gld., mnogo zlatnine in brnitična knjižica za 3600 gl. Žitnik bil je šele dva meseca pri trgovcu Skabernetu. Vrednost vsega, kar se je pri Žitniku dobilo, presega gotovo svoto 5000 goldinarjev.

— (Samomor.) Danes ponoči ustrelil se je v svojem stanovanju v Komenskega ulicah Adolf Kavčič, trgovski pomočnik pri trvdki Henrik Kenda. Do 12. ure bil je še v družbi svojega spalnega tovariša v gostilni, ki je v isti hiši, kjer je stanoval. Ob 12. uri zahteval je od svojega tovariša ključ od stanovanja ter je odšel v sobo. Kmalu potem slišal se je v stanovanju strel, in ko so ljudje pribiteli v stanovanje, našli so Kavčiča v krvi ležečega v poatelji. Ustrelil se je v desno senco in je krogla obšla pod kožo. Poklicani policijski zdravnik dr. J. J. odredil je, da se samomorilec, ki je bil še pri zavesti, odpelje v deželno bolnico. Vzrok samomoru bo de nesrečna ljubezen.

— (Ujeti beguni.) Zadnji čas so prisiljeni M. Thaler, Ivan Černe in Jožef Kny pobegnili, a bili so že ujeti in izročeni prisilni delavci. Pred kratkim je pobegnil od dela pri Gorupovih hišah prisiljenec Anton Kokec. Odnesele je srečno pete, pa se skesal in se sam vrnil v prisilno delavnico.

— (V Novem mestu) prirede jutri, dne 18. t. m., tamkajšnji akademiki „Basado“. Prav neumestno bi bilo, ako bi za njihov trud in dobro voljo ne dobili zadoščanja — s prav obilo udeležbo. Kakor je razvidno iz že priobčenega vabila, je glasbeni del prav skrbno sestavljen, a ime pisatelja igre „Narobe ideja“ (premijera) — g. R. Murnika priča dovolj, da bo igra izborna zabavala. Opozorjamo posebej dolenske kroge, da uporabijo priliko in pohite v Novo mesto, saj jim tudi železnica prav ugodno zvezo nudi.

— (Vinska trgatev na Dolenjskem.) Ne pretrgoma celih 7 dni že dežuje, in še ni dosti upanja, da se vreme spreobrne. Naši vinogradi, ki so krasno kazali, trpe pri tem ogromno škode. Mesto da bi se do začetka vinotoka grozdje na trti zorilo, morajo ga vinogradarji prav kmalu potrgati, sicer jim bo vse popokalo in pognilo. Žal, tako je splavala nada na lep, izvanreden dobiček našega revnega kmeta — po vodi.

— (Požar.) V Zagradu v krškem okraju goralo je pri posestniku Janezu Kocjanu. Škoda znaša 400 gld. Užgal je 12 letni sin podesnikov.

— (Strela.) Je 11. t. m. udarila v hišo J. Lutarja v Vrčiču pri Semiču in ubila 20letno dekle Katrino Movern.

— (Ukrajeno kolo.) Na Bledu v hotelu pri Malnerju stanujočemu Robertu vitezu Škoda, ukradel je neznan tat Meteor bicikelj, vreden 145 gl.

— (Sodnijska imenovanja na Štajerskem.) Za bodoče okrožno sodišče v Mariboru so imenovani: predsednik Robert Greisdorfer, deželno-sodnimi svetniki dr. A. Fohn, dr. J. Vovšek, dr. J. Pawetz, A. Morocutti, K. Martinak, A. Liebisch, dr. K. pl. Zwiedinek-Südenhorst, K. Nedved, I. Rosner, A. Kapun, A. Dekleva in R. Markhl; drž. pravdnikom je imenovan dr. A. Nemanič, namestnikoma pa R. Bratusch in dr. R. Paltauf.

— (Umrla.) je v Brežicah gospa Tereza Hübschmann, soproga stotnika v pokoju g. Hübschmanna, katara si je za ljubljansko ljudsko knjižnico pridobila velikih zaslug.

— (Zenska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu) priredi v nedeljo dne 19. septembra 1897. na društvenem vrtu pri sv. Ivanu s sodelovanjem vojaške godbe, pevskih društev „Adrija“ iz Birkovlj in „Zarja“ iz Rojana velik koncert z bazarjem. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Ustopnina 30 kr. za osebo. Glede na blagi namen koncerta se z hvaležnostjo sprejemajo preplačila.

— (Italijansko politično društvo za Istro) je imelo 12. t. m. v Kopra svoj občni zbor, na katerem so najskrajnejši laški radikali prevzeli društveno krmilo. V društvu že nekaj let ni bilo soglasja, ker so dosednji voditelji s predsednikom Venierjem na čelu bili „mladim“ še vse pramalo radikalni, zdaj pa je bil izvoljen predsednikom razupiti posl. Bartoli, v odbor pa sami najtesnejši irendentovci. Ker vlada to društvo silno podpira, bo seveda imelo uspehov na našo škodo.

* (Anton Smital.) veleuhoviti črtičar čeških in nemških listov, rodom Čeh je zašel v veliko bedo. Mož je stradal v pravem pomenu besede ter predvčerajšnjim umrl valed srčne kapi.

* (Galerija ruskih lepotic) Ko je bil predsednik francoske republike v Peterburgu, se je jako začudil, ko je zašel v carskem dvoru v dvorano, v kateri je bilo 365 slik ruskih krasotic. Povedali so mu, da izvirajo tiste slike iz časa cesarice Katarine. Ta je nabirala med svojimi podložnicami najlepša dekleta in najkrajše žene, jih prepeljala v Peterburg kjer so jih slikarji naslikali. Marsikatero kmetico so oblekli ondi v fantastične orientalske kostume, ali v stare ruske obleke, ali pa celo v prozorne tanjšice, da so jih naslikali potem za vile in bele žene. Marsikatera deklica se je branila, a primorali so jo s silo.

* (Potovalne šole.) Peterburški milijonar je sklenil na jako originalen način širiti kulturo po zauemljenih krajih prostrane Rusije, kjer je ponekod šolstvo še v porojih. Zgraditi bode dal namreč več šol, katere bo možno prevažati iz kraja v kraj. Vsaka taka šola bo obstajala iz štirih vagonov. V enem bo stanovanje, v drugem bo učilnica, v tretjem bo nekaka bolnica, v četrtem pa knjižnica in lekarna. Ker bodo plače za učitelje jako visoke, se nadja milijonar velikih uspehov. Začetni boče s svojimi šolami na kolesih najprej v Arhangelskem okraju, kjer ni nobene šole.

* (Čudnega življenja naračen konec) Za časa Napoleona III. je slovela v pariskih gledališčih krasna plesalka, katara je bila jako podobna cesarici Evgeniji. Vse je drlo za njo. Cesar jo je hotel že izpediti, ko se je poročil z njo grof Montignion. Grofica pa je postala kmalu vdova, zašla je v bedo, postala navadna vlačuga, končno pijanka. V pijanosti je padla preko visokega zidu ter se ubila.

* (Drag maček.) Uradniška vdova Zink ima mačka, katerega ljubi z vso gorečnostjo svojega starega srca. Ta maček je pred nekaj tedni obiskal v sosedni hiši stanujočo gospo Schiller, kjer je na mizi zavohal nekaj jedil, katara je hitro zavžil. Zinjeno pa je zavžil nekaj malh rečij, ki kakor ne sodijo v mačje želodec, namreč petero drobnih briljantov. Ker vsa živinozdravniška pomoč ni spravila briljantov iz mačkovega želodca, zahtevala je gospa Schiller, naj da gospa Zink svojega mačka zaklati. To zahtevo je lastnica rečenega mačka od bila z indignacijo in prišlo je do tožbe. Konec pravde je bila poravnava. Gospa Schiller je dobila 500 gld. s pogojem, da jih vroe, kadar pogine maček naravne smrti in se najdejo v njegovem želodcu briljanti; ako se briljanti ne dobe, pa jej ostane denar.

Darila:

Uredništvu našega lista sta poslala: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospa Helena Franke 44 kron, nabrane za krasne letoviške fotografije, katere je gospod dr. Rado Frlan izgotovil in podaril veseli družbi pri gospe Čadeževi v Poljanah. — Cast. obitelj Kristanova na Viču namestni venca na krsto umrlega gosp. Frana Cveka 3 kron. — Skupaj 47 kron. — Živel rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Književnost.

— „Naša monarhija“. Avstrijske kronovine za časa 50letnega jubileja vladarstva Njegovega Velikanstva cesarja Frana Jožefa I. Izdaja Julij Lav-

renčič. Založništvo: Jurij Szelenksi, c. kr. vsenčilni knjigarnar. Kompletno v 24 zvezkih à 1 K. V. zvezek zaključuje serijo zvezkov o Češkem ter prinaša sledeče slike (z opisi): Šumava. Črno jezero. Špičak. Tešin. Češka Švica. Češki gradovi: Náchod. Konopišt. Siehrow in Karlov grad. Mesto Tšber. njega glavni trg z mestno hišo. Jindřichův Hradec. Zámek. Krivoklát. Ploškovice. Hluboká. Krumlov. Podjebrad. Budejevice. Jablonec. Ltoměřice. Liberec. Krkonoši. Teplice. Saežnik. Kutna hora. Hrudim. Pardubice in Píbram. VI. zvezek pa prinaša prizore iz Bakovine. Taket je oskrbel prof. dr. Ka indl v Črnovicah za sledeče slike: Črnovice, spominek Avstrije in vsenčilšču. Grško orientalska katedrala. Mestna hiša. Knezoškofova palača. Cerkev Svca Jezusa. Sučava. Grad Sučava. Samostan Dragomira. Samostan Sučavica. Samostanska cerkev. Samostan Putna. Iz gorā. — Oba zvezka sta vredna vrstnika drugim po jednatosti in točnosti teksta ter po skrbnosti fotografsko natančnih pokrajinskih in drugih slik. Vsa izdaja bo prava salonska knjiga.

Brzjavke.

Dunaj 17. septembra. Ministerski predsednik Badieni se je danes posvetoval s predizjem poslanske zbornice glede postopanja napram obstrukcionistom.

Dunaj 17. septembra. Današnja oficijozna „Reichswehr“ potrjuje, kar sem poročal včeraj, da namerava vlada tržaškega namestnika Rinaldinija premestiti v Solno grad.

Carigrad 17. septembra. Mirovna pogodba med Grško in Turčijo se podpiše v soboto. Čim plača Grška prvi obrok določene vojne odškodnine, se umakne turška vojska iz Tesalije.

Bruselj 17. septembra. Lujiza Michel je priredila anarhističen meeting. Udeležniki so pred španskim poslanštvom uprizorili veliko demonstracijo. Policija je z orožjem preganala demonstrante in aretovala mnogo oseb.

London 17. septembra. Velesile so sklenile, da naj ostane Kreta blokirana, dokler ni doseženo porazumljenje glede bodoče ustave tega avtonomnega otoka.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Dalje.) XVI. Zbornični tajnik poroča, da je ces. kr. deželna vlada naznanila, da se je obratna mestna občina ljubljanska do vis. c. kr. ministerstva za uk in bogočastje, naj bi se pretvorili strokovni šoli za lesni obrt in za umetno vezenje v Ljubljani kakor hitro mogoče v državno obrtno šolo (šolo za mojstre) mehanično tehnične smeri (za kovinsko industrijo), kateri naj se priklonita umetno obrtna oddelka in sicer za sedaj za lesno obrt in umetno vezenje. Občinski svet imenovan mehanične občine je izjavil, da ča sezidati novo stavbo za tak zavod, in da prevzame vs. doneske, katere občina doprinese do dotične občine za take zavode, kakor za kurjavo, razsvetljavo, snajenje in drugo. Ker je slavni zbornici znano, obrnil se je krajski deželni odbor že l. 1892. med drugim do naučne uprave s prošnjo, naj se v pospeševanje kovinske industrije na Krajskem ustanove primerne strokovne šole. Ko je na podlagi te vloge in od slavne zbornice predloženega poročila z dne 12. marca 1893, stav. 1848 vsled ukaza vis. c. kr. ministerstva za uk in bogočastje preiskal dotične razmere nadzornik strokovnih šol in profesor dunajske tehnične visoke šole, dvorni svetnik vitez Hauff, in o tem poročal, priporočala je oserdnja komisija v zadevah obrtnega pouka vsled dotičnih nasvetov imenovanega nadzornika napraviti šole za mojstre mehanično tehnične smeri v Ljubljani. Gospod c. kr. deželni predsednik se je tudi izrekel za nazore na podlagi predloženega mu mnenja dvornega svetnika viteza Hauffja. — Gospod c. kr. deželni predsednik prosi vsled ukaza vis. ces. kr. ministerstva za uk in bogočastje, naj zbornica, kakor hitro mogoče, v splošnem izrazi svoje mnenje glede nameravane uredbe zavoda in posebej glede po mestni občini ljubljanski nasvetovane opustitve sedanjih strokovnih šol za lesno obrt in umetno vezenje kot samostojnih zavodov, katara naj bodeta v prihodnje le umetno obrtna oddelka nove državne obrtne šole in naj h krati poroča, ako hoče sploh in na kakšen način pospeševati s primernimi doprskimi k dotičnim stroškom ustanovitve in vzdrževanje tega zavoda. Lokalni činitelji dežela Krajske, deželni zbor, trgovska in obrtna zbornica, kakor tudi mestna občina ljubljanska se že dolgo trudijo povzdigniti domačo obrt s pospeševanjem obrtnega pouka do konkurenčne zmoglosti. L. 1886. sta ustanovili mestna občina in trg veka in obrtna zbornica obrtno nedeljsko šolo, katara se je preobnavala l. 1872. v občno nadaljevalno šolo. Z ukazom z dne 20. septembra 1872. je dovolila vis. ces. kr. naučno ministerstvo ustanoviti znesek 2000 gld. in za pokritje vsakoletnih izdatkov z izrecnim dodatkom, da so doneski le zato tako visoki,

Prer naj preidejo s temi nabavljena učna sredstva ustanovljeni obrtni srednji šoli. Do izvršitve tega načrta seveda iz finančnih ozirov ni prišlo. Vi. c. kr. naučno ministerstvo je z ukazom z dne 10. marca 1881. dovolilo poslanca za kranjske obiskovalce c. kr. državne obrtne šole v Gradcu in tudi vsa. daž. zbor kranjski je ustanovil od orega časa več mestov za slušatelje obrtnih zavodov v Gradcu, na Dunaju in v Zaozmu. (Dalje prih.)

Zahvala.

Dne 8. septembra t. l. odkrila se je spominska plošča ranjkemu Ivanu Tomšiču v Vinici.

Podpisani si štejejo v sveto dolžnost slavnemu odborniku, kateri je nabiral darove in izvršil slavnost tako sijajno, g. Ganglu za slavnostni govor, vsem darovalcem, vsem prečastitim gg. učiteljem in gg. učiteljicam s Kranjskega in Hrvaškega in vsemu p. n. občinstvu iz Bele krajine in bližnje Hrvatske, katero se je v tako obilnem številu vdeležilo te slavnosti in sploh vsem, ki so v gmojem ali drugem oziru k izvršitvi tega spomenika zlasti še vrlim Viničanom, izreči najtoplejšo zahvalo! (1416)

Rodbina Tomšič.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 3062 m.

September	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
16.	9. zvečer	730.7	12.7	sl. vzhod	oblačno	
17.	7. zjutraj	730.4	11.7	sl. svzh.	oblačno	18.8
	2. popol.	730.5	15.6	sl. svzh.	pol obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 13.9°, za 0.9° pod normalom.

Dunajska borza

dne 17. septembra 1897.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	95	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	"	05	"
Avstrijska zlata renta	124	"	75	"
Avstrijska krona renta 4 1/2%	101	"	75	"
Ogerska zlata renta 5 1/2%	131	"	70	"
Ogerska krona renta 4 1/2%	99	"	45	"
Avstro-ogerske bančne delnice	942	"	—	"
Kreditne delnice	359	"	75	"
London vista	119	"	75	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	67 1/2	"
30 mark	11	"	73	"
30 frankov	8	"	52 1/2	"
Italijanski bankovci	45	"	05	"
C. kr. cekini	5	"	85	"

Mlad, dobro izurjen

trgovski pomočnik
blagajničarica ali prodajalka
in
učeneo

se iščejo za trgovino z mešanim blagom. — Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (1382—2)

Rojena francozinja

želi poučevati v tem jeziku.

Natančneje se izve v knjigotrnici gospoda M. Fischerja v Ljubljani. (1896—2)

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.). (962-212)

Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Solthal v Ansee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezoru, Inomost, Bregenc, Curia, Genova, Paris, čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 min. zjutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabell, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Solthal v Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine var, Heb, Francova var, Karlova var, Praga, Lipsko. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabell, Beljak, Celovec, Ljubno, Solthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 min. popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno čez Solthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezoru, Inomost, Bregenc, Curia, Genova, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine var, Heb, Francova var, Karlova var, Praga, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 39 min. popoldne obojni vlak v Lesce-Bled, (le ob nedeljah in praznikih.) — Ob 7. uri 46 min. zvečer obojni vlak v Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 16 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. po popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 53 min. zjutraj obojni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Ansee, Pariza, Genova, Curia, Bregenc, Inomost, Zella ob jezoru, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj obojni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 20 min. dopoldne obojni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genova, Curia, Bregenc, Inomost, Zella ob jezoru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabell. — Ob 4. uri 57 min. popoldne obojni vlak s Dunaja, Ljubna, Solthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabell. — Ob 9. uri 6 min. zvečer obojni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lipakega, Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Linca, Steyra, Solnograda, Beljaka, Celovec, Pontabell. — Ob 10. uri 26 min. zvečer obojni vlak iz Lesce-Bleda (le ob nedeljah in praznikih.)

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. po popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 26 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 55 min. zjutraj, ob 11. uri 8 min. dopoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Karola Wilcherja premienine v Ljubljani, cenjene 455 gld. in 239 gld. 40 kr., dne 20. septembra in 4. oktobra v Ljubljani.

Jožefa Klobetiča posestvo v Strašnem vrhu, (po Ani Vajdetic za 405 gld. izdražbano) cenjeno 408 gld., dne 22. septembra v Črnomlju.

Matije Erkerja polovica posestva v Römergrundu, cenjena 677 gld. in Elizabete Kovač posestvo v Kočevski reki, cenjeno 210 gld. 80 kr., obe dne 22. septembra in 20. oktobra v Kočevju.

Jere Jonke posestvo v Kočerjih, cenjeno 105 gld., dne 22. septembra in 22. oktobra v Črnomlju.

Velika množina frišnih in izvrstnih brinovih jagod

se dobi na prodaj po nizki ceni pri g.

J. Koren-u (1395—2)

v Ljubljani, na Sv. Petra nasipu šte. 37.

Več vinskih sodov

dobro ohranjenih, od 600—700 litrov, kupi

(1406—2) Fran Kočevar na Vrhniki.

Ivan Škerjaneč

gostilničar v Ljubljani, Kopitarjeve ulice št. 6
priporoča

kranjske klobase

lastnega izdelka, iz zanesljivega prašičjega mesa. Razpošlja tudi v zavojih po 5 klg. in višje po pošti proti povzetju. (1408—2)

Vsaki torek in petek večer dobé se sveže klobase za pečenje, prekajene pa vsak dan v gostilni, kjer se toči pristno, naravno vino.

Mestna občina v Radovljici

vzprejme takoj

občinskega tajnika

kateri bo imel delovati tudi pri mestni hranilnici. Plača po dogovoru.

Prošnje so vložiti do 22. septembra t. l. pri mestni občini v Radovljici. (1412—2)

Doering-ovo milo

— S SOVO. —

— O, ti možje! —

Kako malo cenijo svojo vnanost, gojitev kože! Tudi me imamo težko in deloma sajasto delo in vender se hvali našo lepo polt, beloto rok, nežnost kože. Naravno, ne umivamo se pa tudi z nobenim drugim milom, nego s tako izborno preskušanim in v porabi tako varčnim 3 (1293—1)

Doering-ovim milom s sovo

ki se je v novjšem času tako bistveno zboljšalo in se dobiva povsodi po 30 kr. Da bi vender tudi storili jednako!

V Ljubljani prodajajo na debelo: Avg. Auer, Ant. Krisper, V. Petričič. Generalno zastopstvo: A. Motsch, Dunaj, I, Lugeck Nr. 3.

Knjigarna KLEINMAYR & BAMBERG

v Ljubljani

Kongresni trg št. 2

priporoča svojo

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in vnanjih učnih zavodih uvedenih

šolskih knjig

v najnovjših izdajah, broširane in v močnem vezu, po najnižjih cenah. (1391—4)

Katalogi o uvedenih učnih knjigah dobé se zastonj.

Tschinkel-nov kavni zdrob

je najboljši, najkrepkejši in zato tudi najcenejši dodatek k bobovi kavi.

Dobi se v vsaki specerijski trgovini.

(1371—6)